

ПСИХОЛОГІЧНІ НАУКИ

УДК 378.015.3:159.9-057.86

КОМПЕТЕНТІСНИЙ ПІДХІД У ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ ФАХОВИХ ПСИХОЛОГІВ

Вінтюк Ю.В.

Національний університет «Львівська політехніка»

У статті розглянуто особливості застосування компетентісного підходу до підготовки майбутніх фахових психологів у ВНЗ. Зроблено огляд наукових публікацій за темою дослідження; на підставі здійсненого огляду з'ясовано особливості застосування компетентісного підходу до підготовки фахівців у сучасних умовах. Встановлено закономірності використання компетентісного підходу до підготовки майбутніх фахових психологів у ВНЗ; як з власного досвіду викладання, так і набутого в результаті стажування за кордоном. Зроблено висновки з проведеної роботи і намічено перспективи подальших досліджень у даному напрямку.
Ключові слова: компетентісний підхід, підготовка фахівців у ВНЗ, особливості застосування, підготовка майбутніх фахових психологів.

Постановка проблеми. Підготовка фахівців у вищій школі в сучасних умовах потребує використання адекватних підходів, які відповідають як запитам повсякденності, так і вимогам сучасної теорії та практики. На сьогодні значне розповсюдження отримали здобутки педагогічної науки розвинених країн Заходу, які активно впроваджуються у вітчизняну систему освіти, передусім, компетентісний підхід. Саме в успішній адаптації та впровадженні передових здобутків європейської і світової науки керівництво освіти, вчені та педагоги вбачають можливість подолання вад у підготовці фахівців. Дана обставина вимагає з'ясування особливостей застосування компетентісного підходу до підготовки фахівців у ВНЗ в сучасних умовах, зокрема, навчання майбутніх фахових психологів.

Мета роботи: з'ясувати особливості застосування компетентісного підходу до підготовки майбутніх фахових психологів у ВНЗ.

Завдання дослідження:

- здійснити огляд наукових публікацій за темою дослідження;
- на підставі здійсненого огляду з'ясувати особливості застосування компетентісного підходу до підготовки фахівців у сучасних умовах;
- встановити особливості застосування компетентісного підходу до підготовки майбутніх фахових психологів у ВНЗ;
- зробити висновки з проведеної роботи і намітити перспективи подальших досліджень у даному напрямку.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Протягом останнього десятиліття науковці доволі часто зверталися до розгляду питань, що стосуються застосування компетентісного підходу до вирішення завдань вітчизняної освіти [1-8]; використовуючи публікації на дану тему, зробимо огляд його основних положень.

Передусім необхідно з'ясувати сутність явища, що перебуває в центрі розгляду. Поняття «підхід» у загальному розумінні означає певну сукупність різноманітних засобів і прийомів, які діють певним чином на когось. У науковому розумінні поняття «підхід» трактується як вихідна

позиція, що складає основу дослідницької діяльності. Загальною ідеєю компетентісного підходу є компетентісно орієнтована освіта, яка спрямована на комплексне засвоєння знань і способів практичної діяльності, завдяки яким людина успішно реалізовує себе в різних галузях своєї життєдіяльності [цит. за 2, с. 9]. Відтак, необхідно з'ясувати основні особливості компетентісно орієнтованої освіти, зокрема при підготовці фахівців у ВНЗ.

В. О. Радкевич зауважує, що «Під компетентісним підходом необхідно розуміти метод моделювання результатів професійної освіти і навчання та їх представлення у вигляді норм якості підготовки кваліфікованих працівників... компетентісний підхід не протистоїть традиційному, знаннєвому підходу, який продовжує використовуватися у професійній освіті, а навпаки – істотно розширює його зміст особистісно орієнтованим навчальним матеріалом... особливості компетентісного підходу в професійній освіті та навчанні є його гуманістична, гуманітарна і практична спрямованість на забезпечення професійного розвитку й самоствердження особистості кваліфікованого робітника у процесі набуття необхідних для успішного функціонування в суспільстві компетенцій і, у кінцевому підсумку, компетентностей, що підвищує рівень їх соціального захисту в умовах ринкової економіки» [8]. Тобто, йдеться не стільки про щось принципово нове, як зміщення акцентів у підходах, що застосовуються в системі освіти, щоб привести її результати у відповідність з вимогами сьогодення, запитами ринку праці передусім.

В. Луначек відзначає, що теоретико-методологічні положення сучасної педагогіки обґрунтовують експансію компетентісного підходу в професійній освіті, адже цей підхід цілісно спрямовується на формування професійної компетентності. Це формування відбувається шляхом набуття під час навчання суми компетенцій, які є комбінацією характеристик (що відносяться до знань і їх застосування, вмінь, навичок, здібностей, цінностей і особистісних якостей) і дозволяють забезпечити виконання професійних

обов'язків на високому рівні [3]. Загалом, поділяючи цю думку, продовжимо пошук необхідних відомостей у публікаціях інших дослідників.

Н. С. Побірченко вказує, що при застосуванні компетентнісного підходу в сучасній освіті відбувається зміщення кінцевої мети освіти зі знань на компетентності. При цьому під компетентністю розуміється певна інтегральна здатність розв'язувати конкретні проблеми, що виникають у професійній діяльності. Однак така здатність, все ж таки, передбачає наявність знань, якими потрібно володіти не стільки як такими, скільки володіти певними особистісними характеристиками і вміння у будь-який час знайти і відібрати потрібні знання у створенні людством величезних сховищах інформації [7, с. 28]. Загалом, маємо підтвердження раніше висловленого міркувань з цього приводу, проте спробуємо з'ясувати конкретніше, що мається на увазі.

В. Д. Онищенко розкриває ще одну важливу особливість: «Персоналістичний аспект дидактики акцентує нашу увагу на становленні та розвитку учня (дитини, підлітка, юнака). Це вимагає, своєю чергою, переосмислення традиційного структурування змісту навчання (когнітологічний аспект дидактики). Переорієнтація мети навчання та виховання, перебудова класичних форм презентації знання, форм викладання й учіння, розвиток духовно-пізнавальної активності та морально-духовної культури учнів / студентів суттєво змінюють традиційну систему навчання і виховання, його зміст, методи та форми організації. Все це вимагає розробки фундаментальних категоріальних матриць (сіток) сучасної дидактики, зокрема, її основоположних понять, принципів і закономірностей. Однією з цих фундаментальних категоріальних матриць і є компетентнісний підхід» [6, с. 23]. Дане уточнення сутності компетентнісного підходу є доволі важливим; відтак, з'ясувавши сутність компетентнісного підходу, спробуємо встановити його зміст.

І. М. Матійків констатує: «Компетентнісний підхід підсилює власне практико-орієнтованість освіти, висуває на перший план не лише інформованість учня, а й уміння вирішувати життєві та професійні проблеми, акцентує увагу на результатах освіти. Причому як результат розглядається не сума засвоєної інформації, а здатність людини діяти у проблемних ситуаціях. Тип цих ситуацій залежить від типу освітньої установи, для професійних освітніх установ – від видів діяльності, які визначаються стандартом спеціальності майбутніх фахівців. Компетентнісний підхід – це підхід, при якому результати освіти визнаються значущими за межами освітньої системи» [4, с. 48-49]. Отже, при впровадженні даного підходу відбувається переорієнтація освітньої системи на запити суспільної практики, у відповідності до вимог сучасності. Дослідниця звертає увагу на те, що не йдеться про повну заміну традиційного підходу іншим, оскільки обидві моделі освіти можуть використовуватися одночасно. Така заміна буде неодмінно відбуватися завдяки зміні орієнтації, надання переваги передусім, практичному й гуманістичному аспектам. Вона також розглядає компетенції як певний ресурс, що дозволяє фахівцю досягнути відповідного рівня компетентності у певному виді діяльності;

з'ясувати можливості його формування – основне завдання компетентнісного підходу.

Вітчизняні педагоги визначили перелік ключових компетенцій, а саме [цит. за 2, с. 12-13]:

- навчально-пізнавальна компетенція – здатність особистості до інтелектуального розвитку і навчання впродовж життя, до самостійної пізнавальної діяльності, що заснована на засвоєнні способів здобуття знань із різних джерел інформації;

- загальнокультурна компетенція – стосується сфери розвитку культури особистості та суспільства в усіх її аспектах, що передбачає, передусім, формування культури міжособистих відносин, оволодіння вітчизняною та світовою культурною спадщиною, принципів толерантності та плюралізму;

- соціальна компетенція – здатність особистості орієнтуватися в нормах і етиці відносин, взаємодіяти з різними соціальними групами та соціальними інститутами суспільства, вибудовувати ефективні комунікації;

- здоров'язберігаюча компетенція – характеристики, властивості особи, спрямовані на збереження фізичного, соціального, психічного та духовного здоров'я (свого й оточення);

- компетенція в інформаційних і комунікаційних технологіях передбачає здатність студента орієнтуватися в інформаційному просторі, володіти й оперувати інформацією відповідно до потреб ринку праці;

- громадянська компетенція – здатність активно, відповідально й ефективно реалізовувати громадянські права й обов'язки з метою розвитку демократичного суспільства;

- підприємницька компетенція – здатність ефективно організовувати особисту та колективну трудову та підприємницьку діяльність, аналізувати ситуацію на ринку праці, оцінювати власні професійні можливості.

Стосовно основних відмінностей компетентнісного підходу від традиційного, Т. М. Литвин відзначає наступне: «На відміну від знань, вмінь, навичок, що передбачають дію за аналогією, за зразком, компетентність передбачає досвід успішного здійснення самостійної діяльності, вміння приймати ефективні рішення у незнайомих ситуаціях. По-перше, потрібно визнати, що змістом компетентнісного підходу є спрямованість навчального процесу на формування та розвиток в особистості системи ключових і предметних компетенцій. По-друге, особливостями компетентнісного підходу є: визнання компетенцій у якості кінцевого результату навчання та їх цілеспрямоване формування; перенесення акцентів із поінформованості суб'єктів навчання на їх уміння використовувати інформацію для вирішення практичних проблем; студентоцентрована спрямованість навчання; націленість фахової підготовки на майбутнє працевлаштування випускників. По-третє, специфіка компетентнісного підходу полягає в тому, що в ньому комплексно поєднуються поняття як компетентності, так і компетенцій» [2, с. 13-14]. Відповідно, при підготовці фахівців різного профілю необхідно формувати ті чи інші компетенції, які складатимуть основу компетентності у певній сфері діяльності.

Загалом, можна констатувати, що підготовка фахівців у сучасних умовах потребує не стільки

наявності знань, вмінь, і певних вузькопрофесійних навичок, необхідних для вирішення конкретних завдань фахової діяльності, як вміння бачити поле професійної діяльності в цілому і здатності вирішувати наявні проблеми. Зрозуміло, що така постановка питання щодо підготовки фахівців передбачає необхідність виведення цього процесу на новий рівень, який вимагає не лише формування у них системи професійних знань, а створення на її основі системи фахової діяльності.

Виділення не вирішених раніше частин загальної проблеми. Враховуючи викладене, необхідно з'ясувати особливості застосування компетентнісного підходу при підготовці майбутніх фахових психологів. Оскільки при огляді публікацій на дану тему такої інформації виявлено не було, перейдемо до викладу результатів власного дослідження.

Виклад основного матеріалу дослідження. Проведене дослідження поягало в накопиченні, систематизації, аналізі та узагальненні досвіду, отриманого як під час викладання у НУ «Львівська політехніка», так і в результаті міжнародного Семінару-стажування за кордоном, в Академії ім. Я. Длугоша (м. Ченстохова, Польща), «ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ В НАУЦІ І ОСВІТІ: ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ДОСВІД», у ході якого відбулося вдосконалення педагогічної майстерності за рахунок вивчення й освоєння сучасних підходів, способів і методів підготовки фахівців у системі вищої освіти. З усіх нововведень для подальшого висвітлення було обрано передусім ті, які доцільно впровадити у процес підготовки майбутніх фахових психологів у вітчизняних ВНЗ.

Вирішення поставленого завдання передбачає пошук і обґрунтування відповіді на питання: як сформулювати необхідний ресурс фахівця, що дозволить досягнути належного рівня професійної компетентності, здатної забезпечити його ефективну фахову діяльність і конкурентоспроможність у сучасних умовах? Передусім, на це спрямовано сучасне реформування освіти, на всіх рівнях; про зміни змісту вищої освіти під впливом процесів інтеграції та глобалізації йшлося у попередній публікації на дану тему [1]. Відбуваються й інші зміни, що активно впроваджуються у процес підготовки майбутніх фахових психологів, і передбачають впровадження нових підходів, форм та методів викладання, як і пріоритетів у здійсненні психолого-педагогічної взаємодії. Зокрема, триває створення можливостей для впровадження необхідних змін, що передбачає системне реформування самої системи освіти, всіх її ланок. Ці зміни відбуваються на загальнодержавному рівні, передусім, законодавчому, вони відображені в постановках профільних міністерств.

Але для реалізації цих змін необхідною є підготовка викладачів, здатних здійснювати навчально-виховний процес у відповідності з новими вимогами. Освоїти нові підходи не можливо лише за рахунок ознайомлення з публікаціями, стажування і підвищення кваліфікації традиційними методами. Викладачам потрібно не тільки ознайомитися з новими підходами і особливостями їхнього впровадження, вони повинні отримати змогу проходити стажування у навчальних закладах за кордоном, де подібні новації вже впроваджено, і процес підготовки фахівців від-

повідає сучасним світовим вимогам. Важливим компонентом цього процесу є налагодження системи перепідготовки та атестації кадрів, на всіх рівнях, як викладацьких, так і управлінських.

Передусім заслуговує ретельної уваги специфіка проведення лекційних занять. Викладач, який читає навчальний курс, матеріал лекцій розсилає студентам, які його вивчають, заздалегідь, тобто традиційного процесу «читання лекцій» (як правило, на потоці у 100 і більше чол.), взагалі немає. Натомість на лекційному занятті викладач працює з невеликою групою, як правило, у 8 чоловік, причому відбувається не ознайомлення з новим матеріалом, оскільки присутнім він вже відомий, а його обговорення, уточнення, висловлення свого ставлення, розгляд інших підходів до висвітлення теми чи певних питань, обмін думками з певного приводу, генерація нових ідей і т. п. Тобто на лекційному занятті має місце не примітивна і низькоефективна передача знань, а саме інтерактивна взаємодія учасників навчально-виховного процесу, в ході якої відбувається формування професійної компетентності майбутніх фахівців. Викладач ділиться власним досвідом практичної роботи, наводить приклади застосування знань за темою, що розглядається і т. д. За рахунок невеликої кількості студентів на занятті відбувається індивідуалізація процесу навчання, створено умови, коли викладач має змогу приділити достатньо уваги кожному з присутніх, і орієнтується не на пасивного «середньостатистичного» індивіда, а на кожен конкретну творчу індивідуальність. За такого підходу до організації навчального процесу студенти не стільки вивчають матеріал, як вчать мислити, самостійно вирішувати проблеми; тому «брак» у роботі практично виключено.

Важливого значення набуває використання сучасних технічних засобів навчання в навчально-виховному процесі. Це дозволяє забезпечити наочність при поданні навчального матеріалу, підвищити культуру педагогічної праці та здійснювати викладання на рівні сучасних вимог. Саме завдяки технічним засобам дедалі більше практичного матеріалу вдається подати під час занять. Так, щодо підготовки майбутніх фахових психологів, використовуються такі можливості (з власного досвіду): оптимізація психічного стану на початку занять, для здійснення налаштування на процес навчання; при викладі теми «Сприймання» можна наочно демонструвати властивості цього процесу; при викладі теми «Емоції» – як демонструвати різні емоційні прояви, так і давати завдання на їх розпізнавання і т. п.

Підготовка фахівців, які володіють сучасними освітніми технологіями, потребує зміни орієнтації студентів, які бажають здобути певний фах: вони повинні не розраховувати на те, що всі необхідні знання їм буде подано у готовому вигляді, а навчитися самостійно здобувати їх. Відповідно, постає завдання орієнтації тих, хто навчається, на нові освітні технології, зокрема, інтерактивного і проблемного навчання. В світлі нових вимог сьогодення постає завдання не вивчати психологію, а займатися нею, оскільки лише в цьому процесі можливе належне її вивчення і засвоєння отриманих знань. Для цього необхідно зробити акцент на практичному засто-

суванні набутих знань, для кожної з вивчених тем зробити відповідну апробацію. Крім цього, задіяння процесу самостійного здобуття знань передбачає залучення студентів до освоєння і проведення науково-дослідної діяльності, що дає їм змогу самостійно знаходити шляхи вирішення нетипових завдань, про які немає інформації ні в підручниках, ні у фаховій літературі.

Важливу роль у сучасному процесі підготовки фахівців відіграє подальше впровадження методів проблемного навчання. Відповідно до його вимог, студенти не отримують готових відповідей щодо вирішення наявних проблем, чи конкретних завдань, а шукають рішення самостійно. Це не лише розвиває критичне мислення, але й сприяє формуванню їхньої самостійності та відповідальності. Для виходу майбутніх фахівців на світовий рівень, як здобуття знань так і подальшої діяльності за здобутим фахом, відіграє вільне володіння іноземними мовами. Для цього у країнах Європи, у Польщі зокрема, в більшості ВНЗ створено паралельні потоки, за кожною зі спеціальностей, які здобувають освіту англійською мовою. Кількість студентів на таких потоках у даний час сягнула 50% від всіх студентів, що навчаються, і продовжує неухильно зростати. Здобуття фаху іноземною мовою дає змогу майбутнім фахівцям не лише навчатися за сучасними англомовними підручниками, але й в подальшому вільно читати наукову літературу за спеціальністю, налагоджувати співпрацю з закордонними партнерами тощо.

Широкого розповсюдження набуло застосування навчальних курсів з комп'ютерним супроводом. Проведення практичних занять у такому випадку передбачає для виконання поставлених завдань за кожною темою самостійний пошук необхідної інформації. Такі вимоги дозволяють максимально наблизити навчальну діяльність до умов реальної роботи за обраним фахом; відповідно, пройшовши такий курс підготовки, студенти набувають необхідні навички, потрібні для виконання реальних проектів, що вкрай важливо для формування їхньої готовності до подальшої діяльності за обраним фахом.

Практично повністю здійснено перехід на застосування у навчальному процесі методів інтерактивного навчання. На противагу застарілим підходам, коли викладач був центральною фігурою навчального процесу і фактично єдиним носієм, причому «абсолютно достовірних» знань, тепер виклад матеріалу дедалі більше нагадує творчу дискусію, з максимальним задіянням потенціалу тих, хто навчаються. У такому випадку вони не просто переймають якусь інформацію, а активно включаються у процес генерування нового знання. Саме використання такого підходу максимально відповідає формуванню сучасного, компетентного і конкурентоспроможного фахівця.

Варто згадати також і про нові підходи до управління навчальним закладом, здійснення міжнародних освітніх і наукових проектів, залучення студентів як до практичної роботи за обраним фахом, так і до громадської діяльності. Проте через обмежений обсяг публікації доведеться обмежитися наведеним переліком необхідних змін у процесі підготовки фахівців. Варто також відзначити, що практично про всі розгля-

нуті вище новації не лише знають педагогічні працівники ВНЗ в Україні, у Національному університеті «Львівська політехніка» зокрема. Але основна відмінність полягає в тому, що в Польщі процес перебудови вищої освіти у відповідності до сучасних вимог перебуває в стадії завершення, а в Україні, як і у «Львівській політехніці» – на його початку.

Отже, враховуючи наведене, можна констатувати, що з позицій компетентнісного підходу, для підготовки майбутніх фахових психологів необхідно формувати у них:

- цілісне бачення проблеми і вміння знайти підходи до її комплексного вирішення;
- вміння складати поточні і перспективні плани вирішення проблем;
- навички розробки стратегії і тактики діяльності в певному напрямку;
- вміння організувати діяльність щодо вирішення проблеми, виконання намічених планів і здатність керувати нею;
- вміння залучати потрібних фахівців, мотивувати їх на виконання наявних завдань й організувати співпрацю, спрямовану на досягнення бажаних результатів;
- вміння проводити пошук необхідних ресурсів, організувати їх задіяння та ефективне використання;
- навички роботи в умовах ринкової конкуренції, постійно розширювати асортимент послуг і підвищувати їхню якість;
- здатність орієнтуватися на вимоги сьогодення, запити ринку праці та потенційних клієнтів;
- вміння шукати, запозичувати та використовувати новий досвід, необхідний для вирішення поставлених завдань;
- здатність домагатися необхідних змін та сприяння у виконанні наміченого на рівні керівництва організації;
- готовність постійно навчатися, поповнювати необхідні знання, як і постійно розвиватися у фаховому та професійному плані;
- вміння адекватно й ефективно використовувати в роботі сучасні комп'ютерні інформаційні, комунікаційні та інші технології та ін.

Володіння такими знаннями і вміннями, вищого рівня – фаховими компетенціями, що становлять зміст компетентності сучасного фахівця – призводить до того, що надані під час навчання знання не застарівають протягом певного часу, оскільки фахівець у процесі формування набуває здатність постійно адаптуватися до вимог, що постійно змінюються. Відповідно, таким чином підготований фахівець не чекає створення сприятливих умов для здійснення діяльності, вказівок від начальства чи здійснення необхідних реформ, а сам формує необхідні умови, вимоги і впроваджує зміни. Без підготовки фахівців такого рівня не можливе ні реформування вітчизняної системи освіти, на інтеграція у сучасний європейський простір, як і побудова в нашій країні цивілізованої, правової та демократичної держави.

Проведене дослідження дає підстави зробити наступні висновки.

1. Підготовка майбутніх фахових психологів у сучасних умовах повинна включати не лише надання необхідних знань, вмінь та навичок, необхідних їм у повсякденній діяльності за об-

раним фахом, (що становило основу їхньої підготовки у попередні десятиліття), але й буде необхідним, тобто не втратить своєї актуальності у майбутньому.

2. Підготовку практичних психологів у ВНЗ в сучасних умовах необхідно доповнити рядом інших, інтерактивних вмінь, продиктованих вимогами сьогодення, які сформульовані в межах компетентнісного підходу; перебудова вітчизняної системи вищої освіти передбачає впровадження цих вимог у процес підготовки фахівців, що потребує зміни підходів, методів та змісту освіти.

3. Підготовка майбутніх фахових психологів у сучасних умовах повинна спрямовуватися на розвиток вмінь вищого порядку, спрямованих на комплексну й послідовну роботу над вирішенням наявних проблем, що передбачає підвищення їхньої самостійності у професійній діяльності та відповідальності за одержані результати.

У майбутньому передбачено провести дослідження, яке передбачає з'ясування стану впровадження компетентнісного підходу в процес підготовки майбутніх фахових психологів та оцінку одержаних результатів.

Список літератури:

1. Вінтюк Ю. В. Вплив глобалізаційних та інтеграційних процесів у суспільстві на зміст підготовки майбутніх психологів / Ю. В. Вінтюк // Молодий вчений. – 2017. – № 1.
2. Литвин Т. М. Компетентнісний підхід у системі вищої освіти України: аналіз базових понять / Т. М. Литвин // Педагогіка і психологія професійної освіти. – 2012. – № 2. – С. 9-14.
3. Лунячек В. Компетентнісний підхід як методологія професійної підготовки у вищій школі / В. Лунячек. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe
4. Матійків І. М. Компетентнісний підхід до професійної підготовки майбутніх фахівців / І. М. Матійків // Педагогіка і психологія професійної освіти. – 2006. – № 3. – С. 44-53.
5. Митка О. М. Компетентнісний підхід у навчанні, його форми, методи і засоби / О. М. Митка // Педагогіка і психологія професійної освіти. – 2009. – № 4. – С. 89-97.
6. Онищенко В. Д. Компетентнісний підхід у професійній освіті / В. Д. Онищенко // Педагогіка і психологія професійної освіти. – 2015. – № 1-2. – С. 18-27.
7. Побірченко Н. С. Компетентнісний підхід у вищій школі: теоретичний аспект / Н. С. Побірченко // Освіта та педагогічна наука. – 2012. – № 3 (152). – С. 24-31.
8. Радкевич В. О. Компетентнісний підхід до забезпечення якості професійної освіти і навчання / В. О. Радкевич. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://lib.iitta.gov.ua/4336/1>

Винтюк Ю.В.

Национальный университет «Львовская политехника»

КОМПЕТЕНТНОСТНЫЙ ПОДХОД В ПОДГОТОВКЕ БУДУЩИХ ПРОФЕССИОНАЛЬНЫХ ПСИХОЛОГОВ

Аннотация

В статье рассмотрены особенности применения компетентностного подхода к подготовке будущих профессиональных психологов в ВУЗе. Сделан обзор научных публикаций по теме исследования; на основании проведенного осмотра выяснены особенности применения компетентностного подхода к подготовке специалистов в современных условиях. Установлены закономерности использования компетентностного подхода к подготовке будущих профессиональных психологов в ВУЗе; как из собственного опыта преподавания, так и приобретенного в результате стажирования за рубежом. Сделаны выводы по проведенной работе и намечены перспективы дальнейших исследований в данном направлении.

Ключевые слова: компетентностный подход, подготовка специалистов в ВУЗах, особенности применения, подготовка будущих профессиональных психологов.

Vintyuk Yu.V.

National University «Lviv Polytechnic»

COMPETENCE APPROACH IN THE FUTURE PROFESSIONAL PSYCHOLOGISTS' TRAINING

Summary

The peculiarities of competence approach application to training of the future professional psychologists in high school are considered in the article. A review of scientific publications on the investigation is made; the peculiarities of a qualified approach to training specialists in modern conditions conducted on the basis of this review were elucidated. The regularities of competence approach to training future professional psychologists use at the Universities were settled both from my own teaching experience and as a result acquired from the internship abroad. The conclusions of the work done were made and the prospects for further research in this direction were scheduled.

Keywords: competence approach, training at the Universities, peculiarities of use, future professional psychologists' preparation.